

Noile peripetii ale iepurașului

*Povești adaptate și
ilustrate de Rene Cloke*

Cuprins

Calul iepurașului.....	4
Iepurașul și vulpoiul la pescuit.....	12
Vulpoiul și gășca	16
Marea întrecere	20
Vulpoiul la vânătoare	24
Cum și-a pierdut iepurașul coada	28

Calul iepurașului

Iepurașul se duse în vizită la casa oposumului. Stând la taclale, nu se putu abține să nu râdă de vulpoi:

– Tatăl meu l-a călărit ani la rândul pe roșcat, se laudă el. Era un cal chiar bun!

Familia oposumului râse de glumă.

– Noi nu credem așa ceva, ziseră ei. Trebuie să ne arăți cum făcea tatăl tău!

Și așa, iepurașului îi încolți în minte un plan.

A doua zi, când vulpoiul trecea pe la poarta casei sale, urecheatul strigă după el:

– Te rog, vulpoiule, ajută-mă!
Vreau să mă duc la ospățul opusimilor, dar m-am rănit la picior.
Poți să mă cari tu în spinare?

Vulpoiul se gândi că are o șansă bună să-i facă zile fripte iepurelui, așa că se costumă, punându-și singur șa, căpăstru și frâie.

Porniră la drum.

– Iepurașule, de ce te tot fâțâi?

– Ia, mai scurtez nițel curelele, răspunse urecheatul, rânjind cu viclenie.

De fapt, iepurele își punea o pereche de pinteni ascuțiți.

Și așa ajunseră în fața casei oposumului. Vulpoiul se pregătea să-l zvârle pe iepure din spinare, dar urecheatul numai ce-și înfipse pintenii în coastele lui și cumătrul cel roșcat o luă deloc grațios la goană.

Înainte ca vulpoiul să se poată răzbuna, iepurașul sări din spinarea lui și-l legă de zăbrele. Apoi, se duce țanțoș către oposumi, care îl priveau cu mare uimire.

– V-am zis eu că-i un cal bun, grăi urecheatul. O să fie și mai bun după ce mă mai ocup nițel de el.